

מסכת סוטה

פרק ט משנה ו

זקנֵי אַוְתָה הָעִיר רֹחֶצִין אֶת יָדֵיכֶן בְּמִים בָּمָקוּם עֲרִיףָה שֶׁל
עָגָלה, וְאֹמְרִים, (שם) יָדֵינוּ לֹא שְׁפָכָה אֶת הַדָּם הַזֶּה וְעַיִינֵנוּ
לֹא רָאוּ. וְכִי עַל דַּעֲתָנוּ עַלְתָה, שְׁזָקנֵי בֵּית דִין שׂוֹפְכִי דְמִים
הֵן, אֶלָא שֶׁלֹּא בָא לִיְדֵינוּ וְפִטְרָנוּהוּ בְלֹא מִזּוֹן, וְלֹא רָאִינוּהוּ
וְהַפְּנַחֲנוּהוּ בְלֹא לֹזִיה. וְהַפְּנַחֲנִים אֹמְרִים, (שם) כְּפֶר לְעַמָּךְ
יִשְׂרָאֵל אֲשֶׁר פְּדִית ה' וְאֶל תַּפְּנוּ דָם נָקֵי בְּקָרְבָּעַמָּךְ יִשְׂרָאֵל.
לֹא קַיְוָ אָרִיכִים לְזֹמֶר (שם) וְנִכְפֵּר לְהַם הַדָּם, אֶלָא רַוֵּם הַקְדֵּשָׁ
מִבְשָׁרָתָנוּ, אֵימָתִי שְׂתַעַשׂ כְּכָה, הַדָּם מִתְכִפֵּר לְהַם: